

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 29 lipca 2014 r.

Poz. 3133

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK.3.4131.251.2014.KN WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 23 lipca 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, poz. 1318, z 2014 r., poz. 379)

stwierdzam nieważność

§ 6 ust. 4, ust. 6, ust. 7 załącznika Nr 1 do uchwały Nr XLVIII/353/2014 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie ustalenia zasad i trybu korzystania z kompleksu obiektów sportowych przy ul. Dębowej w Sianowie.

Uzasadnienie

W myśl art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym *na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej*. Działając na podstawie ww. przepisu w dniu 23 czerwca 2014 r. Rada Miejska w Sianowie podjęła uchwałę Nr XLVIII/353/2014 w sprawie ustalenia zasad i trybu korzystania z kompleksu obiektów sportowych przy ul. Dębowej w Sianowie.

W ocenie organu nadzoru przepisy § 6 ust. 4, ust. 6, ust. 7 załącznika Nr 1 do ww. uchwały w sposób istotny naruszają obowiązujący porządek prawny, tj. art. 40 ust. 2 pkt 4 przywołanej ustawy.

Zarówno uprawnieniem, jak i obowiązkiem gminy jest dbałość o należyty stan gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, a do takich niewątpliwie należą kompleksy sportowe. Tym samym, działając na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, rada gminy może wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z tych obiektów. Akt prawa miejscowego, zaliczany jest przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Taki akt normatywny musi odpowiadać wszystkim wymogom, jakie prawo stawia w odniesieniu do zasad tworzenia i obowiązywania systemu źródeł prawa. W stosunku do aktów prawa miejscowego znaczenie istotne ma norma zawarta w art. 94 Konstytucji, który stanowi, iż organy samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach. Uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa akty tego typu mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, nadto nie mogą wykraczać poza zakres delegacji ustawowej.

Poczynienie powyższych uwag odnoszących się do zasad, jakimi organ stanowiący gminy winien kierować się przy wydawaniu aktów prawnych, jest konieczne dla prawidłowej oceny legalności uchwały Nr XLVIII/353/2014. Zdaniem organu nadzoru, omówione wyżej reguły zostały naruszone.

Z przekroczeniem upoważnienia ustawowego Rada Miejska w Sianowie w § 6 ust. 4, ust. 6 oraz ust. 7 załącznika Nr 1 do przedmiotowej uchwały postanowiła, że *osoby niszczące sprzęt, urządzenia Kompleksu oraz dewastujące obiekt ponoszą odpowiedzialność materialną za wyrządzone szkody do pełnej jej wysokości* (ust. 4). Administrator nie ponosi odpowiedzialności za przedmioty, dokumenty i inne rzeczy pozostawione na obiektach

Kompleksu (ust. 6) oraz, że administrator nie ponosi odpowiedzialności za straty materialne i uszczerbki na zdrowiu wynikłe z niestosowania lub nienależytego stosowania się do postanowień niniejszego regulaminu lub wynikające ze złego stanu zdrowia użytkowników (ust. 7).

Żaden przepis prawa nie upoważnia organu stanowiącego gminy do stanowienia o całkowitym braku odpowiedzialności właściciela bądź administratora kompleksów sportowych i to zarówno w zakresie odpowiedzialności za mienie, jak i za osoby. W szczególności upoważnienia tego nie można wywodzić z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, nie jest to bowiem zasada ani tryb korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Zdaniem organu nadzoru ww. norma kompetencyjna upoważniająca radę gminy do podjęcia przedmiotowej uchwały nie przyznaje jej upoważnienia do rozstrzygnięcia w drodze aktu prawa miejscowego w kwestiach ponoszenia odpowiedzialności za szkody na osobie i mieniu związane z korzystaniem z urządzeń sportowych, jak również w kwestiach odpowiedzialności finansowej za spowodowanie zniszczeń wyposażenia obiektów sportowych. Postanowienia dotyczące zakresu wzajemnych roszczeń i odpowiedzialności zawarte są w przepisach art. 415 i nast. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 121). Podobnie należy ocenić zapis § 6 ust. 6 załącznika do ww. uchwały, w którym Rada postanowiła o braku odpowiedzialności administratora za rzeczy pozostawione na terenie obiektów kompleksu sportowego. W ocenie organu nadzoru pozostawienie rzeczy na terenie obiektów kompleksu sportowego winno być traktowane jako zagubienie rzeczy, natomiast postępowanie w przypadku takiego zagubienia także uregulowane jest przepisami Kodeksu cywilnego (art. 183 i nast.).

Zaprezentowane stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 7 października 2010 r., sygn. akt III SA/Wr 421/10, zgodnie z którym *zarówno Gmina, jak i poszczególni jej członkowie, korzystający z obiektu miejskiego, zobowiązani są do przestrzegania prawa powszechnie obowiązującego, w tym przepisów prawa cywilnego. Nie budzi bowiem wątpliwości, że stosunki prawne pomiędzy zarządcą boiska, a osobą uprawnioną do korzystania z niego, mają charakter cywilnoprawny i podlegają regulacjom prawa cywilnego. Zbytecznym zatem jest regulowanie w drodze prawa miejscowego materii objętej przepisami hierarchicznie wyższymi.*

Badając zatem uchwałę Nr XLVIII/353/2014 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie *ustalenia zasad i trybu korzystania z kompleksu obiektów sportowych przy ul. Dębowej w Sianowie* organ nadzoru uwzględnił przytoczone powyżej zasady oceny przepisów prawnych i stwierdził, iż § 6 ust. 4, ust. 6, ust. 7 tego aktu naruszają obowiązujący porządek prawny w sposób uzasadniający skorzystanie z uprawnienia przewidzianego w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

wz. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Ryszard Mićko
WICEWOJEWODA